

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพ้อนหมากถั่วดิน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้สรุปผลตามขั้นตอน ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการพ้อนหมากถั่วดิน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพ้อนหมากถั่วดิน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพ้อนหมากถั่วดิน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์)

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพ้อนหมากถั่วดิน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 83.44/84.67
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพ้อนหมากถั่วดิน

โดยใช้แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) มีค่าเท่ากับ 0.79

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การฟ้อนหมากถั่วดิน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) โดยรวมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การฟ้อนหมากถั่วดิน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคำนางตุ่มโนนสวรรค์ อำเภอเขาวดี จังหวัดร้อยเอ็ด พบประเด็นที่น่าสนใจสามารถมาอภิปรายผลได้ดังนี้ ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการฟ้อนหมากถั่วดิน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 83.44/84.67 หมายความว่า คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน เท่ากับ ร้อยละ 83.44 ของคะแนนเต็ม และคะแนนเฉลี่ยจากคะแนนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมของนักเรียนเท่ากับร้อยละ 84.67 ของคะแนนเต็ม แสดงว่าประสิทธิภาพของการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่าเกณฑ์ 80/ 80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการใช้สื่อนวัตกรรมที่มีความเหมาะสม ผ่านกระบวนการสร้าง การทดลอง การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่นำมาใช้อย่างถูกต้อง เป็นระบบก่อนที่จะนำเครื่องมือดังกล่าวมาใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการฟ้อนหมากถั่วดิน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้สร้างตาม หลักการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ของ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2545 : ออนไลน์) ที่เสนอแนะกรอบทางด้าน เนื้อหา วัตถุประสงค์ กิจกรรมให้เลือกหลากหลาย วัสดุประกอบการเรียน แบบทดสอบ กิจกรรมสำรวจ กิจกรรมเพิ่มเติม คำชี้แจงวิธีใช้กิจกรรม วิธีการสอน และสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในแบบฝึกกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นกิจกรรมที่แตกต่างจากการสอนในบทเรียนปกติ เหมาะสมกับวัย นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรม และเกิดความเข้าใจ มีพัฒนาการทางการเรียนรู้ เกิดทักษะ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงน่าจะเป็นปัจจัย ที่ทำให้การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการฟ้อนหมากถั่วดิน มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประเสริฐ

พลอยบุตร (2550 : 42 - 46) ได้ศึกษาผลการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เกี่ยวกับการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนบ้านหนองจอกวังกำแพง อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4,5 และ 6 ผลปรากฏว่า ชุด กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเกณฑ์ 82.25 /91.13 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้และสอดคล้อง กับผลการวิจัยของ กานดา เวียงบาล (2554 : 63-85) ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกการออกเสียง ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลปรากฏว่าชุดกิจกรรมการออกเสียง ภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.31 / 81.15 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.79 ซึ่งแสดงว่า นักเรียนที่ได้เรียนรู้ตามชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การฟ้อนหมากถั่วดิน มี ผลการเรียนรู้เปลี่ยนแปลงสูงขึ้นจากก่อนเรียน ร้อยละ 79 เนื่องจากการเรียนการสอนที่เน้น กิจกรรมกลุ่มและการฝึกปฏิบัติจริงทำให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่าง ผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้สอน ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถรับความรู้ได้ทั้งทางตรงและ ทางอ้อม ความรู้หรือเนื้อหาสาระของการศึกษามีความครอบคลุมทั้งทางด้านความรู้ทาง วิชาการ ทักษะการปฏิบัติ รวมทั้งมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างดี กล่าวคือ เป็นการเรียนรู้ที่จากการปฏิบัติฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ รวมทั้งการเรียนรู้จากชุด กิจกรรมที่เป็นเรื่องราวที่มีอยู่ในท้องถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่น นำนักเรียนไปเรียนที่แหล่ง เรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มยุรฉัตร ธรรมวิเศษ (2547 : 116-120) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่องการฟ้อนผ้ากาบบัว สาระการเรียนรู้นาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ผลปรากฏว่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.66 แสดงว่า ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 66 ความพึงพอใจในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการฟ้อนหมากถั่วดิน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สันติภาพ อุดมมงคล (2550 : 67- 73) ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง เรื่อง การผลิตพืช สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่า ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมอยู่ ในระดับมากและสอดคล้องกับ กานดา เวียงบาล (2554 : 63 -85) ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกการ ออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลปรากฏว่านักเรียนมีความ พึงพอใจโดยรวมรายด้านอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการพือนหมากถั่วดิน โดยใช้แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) สำหรับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนค่านางดุ่ม โนนสวรรค์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ขอบกพร่องทางด้านนวัตกรรมที่ผู้ทรงคุณวุฒิ ผศ. โมพี ศรีแสนยงค์ อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1.1 ท่ามา ในการจัดการแสดงเรื่องราวที่ใช้ในการแสดงควรสะท้อนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชนบท ภาพการแสดงควรสื่อให้ผู้ชมมองเห็นวิถีชีวิตที่แท้จริง

1.2 การจัดผู้แสดง ควรมีผู้แสดงทั้ง ชายและหญิง

1.3 ลักษณะการแต่งกาย เครื่องแต่งกายที่ใช้ให้เหมาะสมกับกาลเทศะ การไปทำไร่ควรเป็นเสื้อแขนยาว มีหมวก หรือผ้าขาวม้า เหมาะกับการทำไร่ เครื่องประดับ สร้อยคอควรประดิษฐ์ขึ้นจากผักถั่วลิสง ดอกไม้ที่ปักผมควรทำเป็นรูปดอกถั่วลิสงหรือใช้ ส่วนประกอบจากถั่วลิสง

1.4 ลักษณะท่ารำ ท่ารำที่ใช้ควรสิ้นสุดที่ทำตากหมากถั่วดินและก็เก็บหมากถั่วดินที่ตากแห้งแล้วใส่ภาชนะให้เรียบร้อยเป็นจุดจบการแสดง

1.5 ลักษณะการแปลแถว ในการแปลแถวควรมีท่าทางที่สนุกสนาน

1.6 อุปกรณ์การแสดง ในการเก็บหมากถั่วดินควรมีตะกร้า เพื่อใช้เก็บหมากถั่วดินด้วย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรเตรียมสื่อ เครื่องมือเครื่องใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และใบงานให้พร้อม ครูต้องคอยดูแลกำกับให้นักเรียนปฏิบัติตามงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์

1.2 การเรียนการสอนโดยใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ครูคอยดูแลแนะนำ กำกับดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติตามได้ถูกต้อง

1.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองจริงอาจจะคลาดเคลื่อนจากที่วางไว้ ครูสามารถปรับเปลี่ยนช่วงเวลาได้ตามความเหมาะสม

1.4 ผู้บริหารการศึกษา ศิษยานิเทศก์ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรให้การสนับสนุนการนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปใช้ในในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่ม สาระการเรียนรู้อื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ให้หลากหลาย เกี่ยวกับการดำรงชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นอื่น ๆ

2.2 ควรมีการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นทั้งสื่อผสม ที่เป็นทั้งภาพ แสง และเสียง ในรูปแบบของมัลติมีเดีย

2.3 ควรมีการวิจัยที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นอื่น ๆ เพื่อจัดทำเป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชนที่หลากหลาย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY